

โครงการ การศึกษาเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมการดื่มแล้วขับ กรณีศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจกฎหมายและผลกระทบต่อสังคมของผู้ดื่มแล้วขับ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยต่อการตัดสินใจดื่มแล้วขับ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเชิงเศรษฐศาสตร์ในการตัดสินใจดื่มแล้วขับ

พฤติกรรมเชิงเศรษฐศาสตร์ในการตัดสินใจดื่มแล้วขับ การวิเคราะห์เศรษฐศาสตร์พฤติกรรมการตัดสินใจดื่มแล้วขับ ได้สร้างสถานการณ์สมมติ 3 กรณี คือ

สถานการณ์สมมติที่ 1

เมื่อท่านได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และต้องเดินทางกลับบ้านพักหรือสถานที่พักโดยมีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ท่านจะเลือกเดินทางรูปแบบใด

ผลการศึกษา พบว่าความน่าจะเป็นในการเลือกรถจักรยานยนต์ในการเดินทางมากที่สุด เท่ากับ 0.8961 รองลงมา คือ รถยนต์ เท่ากับ 0.0945 และน้อยที่สุด คือ รถโดยสาร ความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.0093

สถานการณ์สมมติที่ 2

เมื่อท่านได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และต้องเดินทางกลับบ้านพักหรือสถานที่พักของท่านและมีปริมาณแอลกอฮอล์เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ แต่ไม่มีข้อกำหนดทางด้านกฎหมายในการขับขี่ยานพาหนะ ท่านจะเลือกเดินทางรูปแบบใด

ผลการศึกษา พบว่าความน่าจะเป็นในการเลือกรถยนต์ในการเดินทางมากที่สุดเท่ากับ 0.99757 รองลงมาคือรถจักรยานยนต์ เท่ากับ 0.00240 และน้อยที่สุด คือ รถโดยสาร ความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00003

สถานการณ์สมมติที่ 3

เมื่อท่านได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และต้องเดินทางกลับบ้านพักหรือสถานที่พักของท่านและมีปริมาณแอลกอฮอล์เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์และมีข้อกำหนดทางด้านกฎหมายในการขับขี่ยานพาหนะ (ผิดกฎหมาย)

ผลการศึกษา ความน่าจะเป็นในการเลือกรถโดยสารสาธารณะในการเดินทางมากที่สุด เท่ากับ 0.8866 และน้อยที่สุด คือ การเดินเท้า ความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.1134

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนัส ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์
นางสาวกชรดา ศิริผล
นางสาวจุฑารัตน์ มุขนาค
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายดื่มแล้วขับ รวมถึงควรสอดแทรกเนื้อหาในบทเรียนของเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างความรู้ตั้งแต่ลูกนำมาสู่การถ่ายทอดในครอบครัว

2. มีการรณรงค์ให้ผู้ขับขี่ตระหนักถึงอันตรายจากการเมาแล้วขับอย่างต่อเนื่อง จาก ผลการวิจัยและการสัมภาษณ์ จะพบประเด็นคำว่า “ไม่เป็นที่ บ้านไม่ไกลขับไปนิดเดียวคงถึง” จะพบในผู้ที่การรับรู้ผลกระทบจากการเมาแล้วขับน้อย และขาดความตระหนัก ดังนั้นควรเพิ่มการรณรงค์ความตระหนักถึงอันตรายจากการเมาแล้วขับ

3. ควรเพิ่มจุดตรวจในพื้นที่ตั้งระดับหมู่บ้าน ซึ่งจากผลการวิจัยจะพบว่าผู้ที่ตัดสินใจดื่มแล้วขับจะมีตั้งแต่กรณีดื่มหลังจากงานประเพณี งานมงคล เช่น งานแต่งงาน เมื่อเจอด่านตรวจจุดแอลกอฮอล์จึงถูกจับกุม ดังนั้นเพื่อลดการดื่มแล้วขับควรมีจุดตรวจระดับหมู่บ้านเพื่อให้ประชาชนเกรงกลัวผลจากข้อบังคับจากกฎหมายและการดื่มแล้วขับจะลดลง

4. ควรเพิ่มจุดตรวจในพื้นที่ตั้งระดับหมู่บ้าน ซึ่งจากผลการวิจัยจะพบว่าผู้ที่ตัดสินใจดื่มแล้วขับจะมีตั้งแต่กรณีดื่มหลังจากงานประเพณี งานมงคล เช่น งานแต่งงาน เมื่อเจอด่านตรวจจุดแอลกอฮอล์จึงถูกจับกุม ดังนั้นเพื่อลดการดื่มแล้วขับควรมีจุดตรวจระดับหมู่บ้านเพื่อให้ประชาชนเกรงกลัวผลจากข้อบังคับจากกฎหมายและการดื่มแล้วขับจะลดลง

5. ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการวิจัยของผู้ที่ตัดสินใจดื่มแล้วขับมีประเด็นเกี่ยวกับการใช้รถโดยสารสาธารณะเพื่อกลับบ้านหรือที่พัก จะมีน้อย ซึ่งรถโดยสารสาธารณะจะพบได้มากในพื้นที่ตัวเมืองแต่ในพื้นที่นอกเมืองจะหารถโดยสารสาธารณะหรือรถรับจ้างได้ยาก จึงเป็นที่มาในการตัดสินใจดื่มแล้วขับ ซึ่งควรหาแนวทางในการจัดเกี่ยวกับรถรับจ้างหรือรถโดยสารสาธารณะในพื้นที่ให้ครอบคลุมและเพิ่มขึ้น

6. พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจดื่มแล้วขับนั้นจะพบว่าสาเหตุมาจากพฤติกรรมการดื่มสังสรรค์กับเพื่อนในวันหยุดงาน ซึ่งส่วนใหญ่สถานที่ดื่ม คือ บ้านเพื่อน หรือร้านค้า ร้านอาหาร ดังนั้น เมื่อจะกลับบ้านหรือที่พิกจะตัดสินใจขับรถกลับ ประเด็นนี้ควรสร้างรูปแบบเพื่อนำมาสู่การวางแผนการตัดสินใจเดินทางกลับ เช่น การสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ การรณรงค์